

פרוטרקורל מס' 12/ב

מיטיבת ועדת הפנים
שהתקיימה ביום ג', ט' באדר תשי"ג - 24.2.53,
בשעה 8.30.

נוכחים:

היו"ר נ. חת
ע. אסף
מ. ארם
מ. חזני
י. ישעיהו
א. כלפון
א. כהן
ח. לנדאו
א. פרי
ש. פרלסטיין

מזמנים:

שר הפנים - י. דוקח
שר המשטרה - ב.ס. טיסרית

מר רוטנברג - מטעם משרד הפנים
מר סילברסטון - מטעם משרד הפנים

מר רוזן - מנהל ומחלקה ליטובי עולים
במשרד הפנים.

מר טנא - מנהל אגף הטיכון של משרד העבודה,
ומנהל מחלקת הקליטה של הסוכנות.

סדר-היום: (א) שונות; (ב) בעיית איתור עולים בתחומי הרשויות המקומיות;
(ג) מטירת אינפורמציה ע"י שר המשטרה בקשר למכסיר ההאזנה.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר נ. חת:

ברצוני להודיע לחברי הוועדה על מכתב

התודה אשר קיבלתי, כיו"ר ועדת הפנים, מטעם בית-הספרים והאומי
והאוניברסיטאי עם קבלת החוק על טופסי-חובה לבית-הספרים הזה.

שנית, התקבל מכתב מאת אגודת נכי מלחמה

במדינת-ישראל, הוועד המרכזי, בענין הצעת חוק הרשויות המקומיות (פטור
חיילים, נפגעי מלחמה וטוטרים מארנונה). - (קורא את המכתב). זכורני

כי קראתי בזמנו את תוכן מכתבם לפני הוועדה. הוועדה החליטה, כי
אין צורך להזמיןם מאתר שפיקדי ומטלה שהיו נוכחים בישיבה: סגן אלוף

רוזן ומר קלייף יצגו את תביעותיהם בצורה מספיקה. כמו-כן נשלח אליהם

מכתב תשובה. על-כל-פנים אני מציע לענות להם, כי ועדת הפנים עיינה

עיון רב בתזכירם, וכי בטעת הדיון היו מיוצגים באי כח הממשלה אשר

הסבירו את כל פרטי הבקשה. הוועדה לא דחתה את סיומ הדיון על מנת

לקבל את מסלחתם, כי הענין נראה לה מחורר די צרכו וראתה את סיומ

הענין כדחוף. נציין במכתב, שלא יראו באי-הזמנתם יחס של זלזול ואם

בכל-זאת ירצו לקבל הסברים בקשר לענין זה אהא מוכן לקבל מסלחתם

בכנסת במועד שייקבע לאחר קבלת בקשתם.

ז"ל

שלשית, נתקבל מכתב מאת שר הפנים בנוסח כולקמן: "קבלתי את החלטת עיריית בני-ברק שבה הנני מתבקש לאשר תשלום פנסיה לראש העירייה, מר גרסטנקורן, לכל ימי חייו בגובה של 75% ממסכורתו כהליה קשורה עם אינדקס היוקר וכ"כ חצי פנסיה לאשתו לאחר מותו.

פתרון הסאלה תלוי בתחיקה בכנסת ואין בטמכותי לאשר החלטה כנ"ל. הנני לבקשך להביא את הסאלה העקרונית בפני הוועדה לשם קבלת חוות-דעתה. אהיה מוכן להופיע בפני הוועדה לחוות דעתי אם אדרש לכך".

עד כמה סידוע לי אין בעד יות פנסיה לנבחרים, כי אם לפקידים בלבד.

אני מציע לא לזון בטאלה זו היום, אלא להעמידה על סדר-היום בישיבה הבאה, ויחד עם זאת לבקש מאת משרד הפנים להכין את כל החומר החוקי הדרוש. ולהמליץ את שר הפנים לחוות דעתו בעניין.

ח. לנדאו:

לא הילתי מציע להעמיד טאלה זו לדיון בישיבה הבאה, אלא לאחר סגמור את הדיון בחוק העיריות. עלינו לסיים תחילה ענינים שהתחלנו בהם והם נמסכים חדשים ורק אז להעלות ענינים חדשים - אם אינם דחופים.

ע. אסף:

אני רואה בכל הדרך הזו איזה מין נוהג חדש. אם שר הפנים, שהוא חבר בממשלה, חושב שיש צורך בתחיקת חוק וז"ל, הרי הפרוצדורה הרגילה לכך היא, שהממשלה מביאה את החוק לכנסת, והכנסת מעבירה או שאינה מעבירה את החוק לוועדה.

מר רוטנברג:

לדברי חבר הכנסת אסף ברצוני להעיר, כי משרד הפנים נהג כבר פעמים אחדות להביא את מחשבתו תחילה לוועדה על-מנת לשמוע חוות דעתה.

לעצם הסאלה, הרי הצעיה הזאת היא כללית - אינה נוגעת במיוחד למר גרסטנקורן ראש עיריית בני-ברק. ישנם ראשי עיריות אשר מכהנים יותר מ-15 שנה בתפקיד זה, ואולי לפני כן היו גם ממייסדי המקום. ברור, שאין להפקיר אנשים אלו לעת זיקנה. תשלום פנסיה נהוג בעולם כולו, נהוג גם בסוכנות היהודיות.

אני מסכים עם דעתו של חבר הכנסת לנדאו שהדיון בטאלה זו יערך לאחר סגמילת את הדיון בחוק העיריות.

ה ד ת ל ט:

להעמיד את הדיון בטאלת הפנסיה לראשי העיריות (בעקבות מכתבו של שר הפנים) על סדר-היום של אחת הישיבות הקרובות.

היו"ר נ. חת:

בקשר לשאלתה בטאלה בדבר מינוי שלושה סגני ראש העירייה ברחובות, וכו' ביקשנו מאת שר הפנים למטר לזו תרובה בענין זה. מר רוטנברג הביא לוועדה הסבר מטעם משרד הפנים, הוא ימסור את ההסבר לוועדה, אולם בתנאי מוקדם בלא לערוך על כך ויכות היום.

מר רוטנברג:

(קודא את תרובת משרד הפנים)

מ. ארם:

אני מבקש מחברי הוועדה יקבלו ער לזוויכות את העתק התרובה הזו.

ז"ל

ה ו ח ל ט :

כיעד לזריכות בטאלה זו יטלח מטטרד הפנים לכל חברי ועדת הפנים את העתק תטובתו בנדון.

ב. בעיית איתור עולים בתחומי רשויות מקומיות

היו"ר נ. חת: אנו עוברים לדיון בנוסא זה לאור פנייתו של מר אוטטרובסקי, ראט מוצת רעננה, ולאור המלצתו של חה"כ א. כהן. אבקט את חבר הכנסת כהן לפתות.

א. כהן: נקודת המוצא לטאלה זו הוא המצב ברעננה. אין בכוננתנו לדון באופן קונקרטי בענין זה, זה נוגע יותר לטר הפנים, מטטרד הפנים; ברצוננו לדון על הענין מבחינה פרינציפיונית, ולמטרה זו אביא כדוגמא את רעננה, אשר ממנה אנו למדים שמטחו אינו כטורה בטיפול, באיתור, ובסידור העליה החדשה במקומות טובים בארץ.

ברצוני לעמוד על ארבע נקודות אשר מראות כי הענינים אינם כטורה.

(א) העולים - אם לטפוט לפי דוגמא זו - נטלתו וכנראה נטלחים, במידה שיטנם, ללא כל הודעה או התייעצות מוקדמת עם הרשות המקומית בתוכה צריכים לטכן מאות, או אלפי עולים.

(ב) כיון שאין התייעצות טולחים מספרים כאלה טאיתם עומדים כלל בהתאמה עם האפטרות האובייקטיביות הגנוזות באותו מקום. ברור שאפטר לומר על כך שכל הארץ קיבלה עולים חדשים טלא בהתאמה עם מפר האוכלוסיה שלה, אולם כלה ארץ יט לה ממטלה, יט לה אמצעים ממטלתיים - ובאמת יטנם גם קטיים ותטכוכות; הרשות המקומית, שהיא קטנה, כמו רעננה למטל, אשר מקבלת לתוכה 6000 עולים חדשים בזמן קצר אינה יכולה לעמוד בזה.

(ג) כיון טאין התייעצות, אין מתאמים במועצה את בחירת המקום להקמת המעברה ומטום כך יוצא טקובעים את מקום המעברה הן מבחינה פיזית, הן מבחינת הניקוז, מבחינה כלכלית וט ללא התאמה.

(ד) מקרה באמת לגרמי לא טובן: מקימים מעברה מחוץ לתחום השיפוט של רעננה, בתחום שיפוטו של מועצה אזורית, במקרה זה: חוף הטרון, ופוטרים אותה מכל זיקה, מכל חרב כלפי המעברה לעומת זאת מטילים את כל החובות של המעברה כגון: לטכות עבודה, טעד וכו' על המועצה המקומית של רעננה - טלא בתחום שיפוטו נמצאת המעברה.

אינני מעלה את טאלת רעננה על הטלחן, אני מעלה את הבעיה בכללה. עד כמה טהספקתי לטמוע את חוות דעתם טל כמה מחברי הוועדה, הרי הרוטט טקיבלתי הוא: מדוע לא טותפות הרטויות המקומיות, מדוע לא טותף מטטרד הפנים - בכלל לא ברור אם יט ועדות תיאום גם עם גופים אחרים, ואם בכלל נעטה הדיבר טתוך תיאום מספיק? האט יטנו תיכנון פיזי, תיכנון כלכלי, וכו'. ברצוני לטמוע את הדברים, כי עכטיו אין מצב טל בהלם, כטטט שהיה בתקפה מסוימת, ואין כל הצדקה לכך שמטטרד הפנים, עד כמה טטמעתי, לא ידע את הדברים.

היו"ר נ. חת: למען הסדר ברצוני, קודם כל, לקרוא את מכתבו של ראט מועצת רעננה, ואטר בהתאם לכתוב בו פועלת ועדת תיאום המורכבת מנציגי הממטלה, הטוכנות הזוודית ומרכז הטלכות. (קורא את הטכתב).

בהתאם להחלטתנו בישיבה הקודמת הזמנו להיום את שר הפנים, שרת העבודה ובייכ מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית. נמצאים כאן בייכ מסרד הפנים, מר רוזן, ובייכ אגף הסיכון של מסרד העבודה, ומחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית, מר טנא.

מר טנא:
עלי להדגיש כי הזמנים הסתנו, אנו נמצאים בתקופה אחרת לגמרי מזו אשר דובר עליה כאן. כיום איננו מדברים על הקמת מעברות חדשות, כי אם על חיסול המעברות בכלל. במסך טבעה חדשים לא הוקמה אף מעברה אחת, להיפך אנו עומדים לחסל במסך שנת 1953 20 מעברות מתוך 94, ולהעביר לסטטוס של סיכונים.

מה היה סידור העבודה בעבר? בעבר הוקמה המעברה בתיאום פעולה בין אגף התיכנון של מסרד הפנים, אגף הסיכון של מסרד העבודה ומחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית. אין זה כלל סוד שלא תמיד הגיעו לידי התאמה מלאה, ברור שבהיקף העליה של אז אשר הגיע ל-1000 איס ליום לא היתה תמיד אפשרות לקבל הסכמה למפרע של המקום, ובמחלקת הקליטה של הסוכנות ישנו תיק המכיל מכתבים של ראשי עיריות אשר מתלוננים על הקמת המעברות בטשת שיפוטם ומתנגדים לזה. על-כל-פנים, מתוך תיאום פעולה בין המסרדים המרכזיים של הממשלה ושל המוסדות הלאומיים הגיעו להחלטה שהגיעו. זה ביתס לעבר.

ביחס לרעננה, אינני מבין כיצד מדברים על 6000 איסך במקום זה לא הקימו במסך שנה וחצי אף מבנה חדש. זה היה המתנה הראשון שהסוכנות היהודית הקימה מבניני עץ, ואחר-כך הוסיפו סיכון. אני מתאר לי שטר אוסטרוובסקי מדבר לא רק על מעברות, אלא על הגדלת היטוב שלו בכלל. זאת היא בעיה כללית. אם הקימו אחר-כך עוד מעברה לא בטשת שיפוטם של רעננה הרי היה זה לפי החלטת מסרד הפנים.

אחרי שלב ההקמה ובסלב התיכנון לחיסול ישנה ועדת תיאום. ועדת התיאום עובדת בסתי דרכים; א) מקימים סיכונים קבע. אין הקמת סיכונים קבע במדינת ישראל ללא תיאום מלא בין אגף התיכנון של מסרד הפנים ואגף הסיכון של מסרד העבודה. אני יכול לציין, מאחר שהייתי קטור בצד זה או אחר של הסלחן, שאינני מכיר בסנת 1953 - 1951-1952 מקרה אחד שאגף הסיכון של מסרד העבודה הקים מבנה אחד שלא היה מתוך הסכם למפרע עם אגף התיכנון של מסרד הפנים.

(ב) העברת העולים ממקום למקום. ברור שיש תנועה של עולים ממקום למקום ובעיות אלה יש לקבוע בכלל הפוליטיקה של פיזור האוכלוסיה בארץ, בכלל הפוליטיקה של העברת העולים לחתיטבות; בטאלה זו מתלבטים קשה המוסדות הלאומיים יחד עם המסרדים הממשלתיים. ברור, שאנו עוטים כיום את כל המאמצים שהעולה יכול דרכו להתייטבות, דבר אשר יביא לכך שבתכנית הכללית של חיסול המעברות לא נקים אותו מספר יחידות סיכון שהיו במקום. אנו מסתדלים כיום להקים סיכונים קבע צמודים למקום המעברות - הדבר אינו קל תמיד, כי אין למצוא תמיד את הטשתים המתאימים ועד היום לא הגענו לפתרון מלא - החשבון פשוט: אין לדבר על על הקמת יחידות דיור במקומות אחרים.

שר הפנים - י. רוקח: למה אתה קורא סיכון קבע?

מר טנא:
אנו קוראים סיכון קבע לבתים העטויים מבלוקים, בסון, או טעץ - בטשת מתוכנן. בקוביבה, למסל, בתי-עץ - זה סיכון קבע.

אשר למסרד העולים כיום, לפי המפקד שנערך ב-1.1.53 (אני מוכן להמציא זאת) ישנו במעברות 49.000 מטפתות. מהם כ-27.000 מטפתות באהלים, בדונים ופחונים; 4500 מטפתות במבנים בריטיים (מה שאנו קוראים דיור קולקטיבי, כמו, במחנה ישראל, ראס העין, פרדס חנה וכו'), ו-17.500 מטפתות בצריפוני עץ.

ז"י

עלי לציין שתוצאות המפקד אינן נכונות במאה אחוז, כי כאשר האנו לבדוק זאת היה הבדל של 10% בערך. מסיבה זו לא כללתי גם את הרווקים שבמקום.

מהי התכנית שלנו? בתכניתנו (א) להעביר את צריפוני העץ לרשות "עמידר" ועל-ידי-כך להכריז על המעברות, שבתוכן צריפוני עץ מתוכננים, כשכונות שיכון; היות ואנו עומדים כיום בשלב של הגדלת מספר הצריפונים במדינת-ישראל, ומספרם יגיע ל-20 - 21 אלף צריפונים, אני מניח ש-15,000 צריפונים ב-28 מקומות יעברו ל"עמידר" וייהפכו לשכונות שיכון. זה יהיה מבטח הסיפוט של המועצות העירוניות.

ע. אסף: מי קבע את התכנית?

מר טנא: יסבה ועדה בינמטרדית ודנה בעניני הראורגניזציה בעניני השיכון של "עמידר". הוועדה סיכמה את עבודתה והציעה את מסקנותיה לחברי הממשלה. בודאי גם אדוני, שר הפנים, קיבל את המסקנות הללו.

שר הפנים - י. רוקח: מדוע לא שיתפו את משרד הפנים בזה?

מר טנא: כל ההצעה היא בגדר של תכנון, פרט להחלטה העקרונית להפוך את הצריפונים לשיכוני עולים. הדבר נמצא עוד בשלב של דיון בוועדה בינמטרדית אחרת הדנה בתיאום הטירותים במעברות וביחס לתכנית זו ברור שאנו צריכים לבוא לידי הסכם עם שר הפנים, משרד הפנים ואף עם ועדת הפנים. ז"א, לתוך 15,000 יחידות דיוור משיכון ארעי לשיכון חצי קבע. ברור מטעמים רבים, שהמדינה לא הקימה צריפונים על-מנת לחסל אותם במסך שנה שנתיים. הצריפון יטמט כמבנה למספר שנים ואם נצליח לחסל - בתקציב שאני מקווה לקבל מאת הכנסת - את הדיור במסך כמה שנים יהיה זה מפעל גדול, ובהתאם לתכנית זו אנו הולכים. אטר לעולים היושבים בתוך המבנים הללו, ברור לנו כי יהיו חילופים תמידיים, אנו נוציא להתיישבות ונכניס לצריפון תושב בדון שאינו מתאים להתיישבות. בזרך זו, אני מקווה, נצליח לחסל את הברונים.

עלי לציין, כי אנו נתקלים בקשיים מרובים בחיסול האהלים. המבנים שהוקמו בהתאמה מלאה עם המוסדות - והדבר לא היה קל - אינם מתאימים לרצונו של העולה. תושבי האהלים מסרבים לעזוב את האהלים שלהם לצד הכביש ולעבור לצריפים אשר נבנו מטעמים מוצדקים, כ-3/4 ק"מ, בערך, מהכביש. אנו נתקלנו בתופעות כאלה בפגישה טלית פתח-תקוה, בטסת סקיה וחיריה, ועוד. הצריפונים נשארים ריקים. כידוע נערכו גם הפגנות, עמדנו במבחן, יש מקומות שענין זה כבר הסתדר.

הקוטי הסני הוא שהממשלה החליטה שכל עולה אשר יש באפשרותו להסתתף בהוצאות הקמת המבנה - עליו להסתתף בזה. לתושבי האהלים נותנים, בלי יוצא מהכלל, הלוואה אם אין באפשרותם לשלם זאת.

ע. אסף: כמה עולה יחידת דיוור ומהי ההסתתפות הנדרשת מהמסתתף?

מר טנא: הקוטי הסליטי, הוא ההרגל של תושבי האהלים לא לשלם סכך-דירה, מסיים, מים וכו'. מרגע שתושבי אהלים אלה עוברים לשיכון קבע עליהם לשלם סכך-דירה, מסיים, מים, וכו', וכאן ישנם חלקים ידועים של עולים חדשים שכל-כך אינם רגילים לזה ומעדיפים לשבת באהל, או בבדון ולא לעבור לשיכון.

ז"ו

לעומת זאת העדה התימנית למשל, מוכנה לוותר על אוכל על-מנת לרכוש בית. ליה זו, מטלמת בכל מקום בארץ את מסיה במאה אחוז. עדות אחרות, ואנו יודעים היטב שיש ברשותן כסף, מטרבות לטלם עבור בית - לא טכר דירה, לא פקדון, ולא רכישה.

זאת עלינו לדעת, כי מצד אחד ישנן עדות הרוצות במבנים ומצד שני - עדות המטרבות מטעמים טובים.

ברצוני לעמוד על עוד נקודה אחת.

אנו חיסלנו מעברה אחת שלמה במסך שבוע. המעברה מונה 720 משפחות, בכפר סבא. זאת עלינו בהתאם להוראות של שרות הבטחון בארץ. אף משפחה לא יצאה בכוח, כל המשפחות חתמו על חוזים והועברו לפי רצונן הן למקומות אחרים בארץ. ברור, שעל-ידי כך יצא, שלא בהתאם לתכנית, להקים שיכונים טאינם קטורים באותו המקום. במקרה זה, נשארו כ-150 משפחות בכפר סבא וכ-550 משפחות העבירו בעיקר לרמלה ורחובות (לקוביבה) לבאר טוביה וחבצלת השרון.

ח. לנדאו: בכמה עלתה העברה זו?

מר טנא:

אינני יכול לענות על כך. העברנו אותם לבתי קבע, על סמך חוזים לפי הונאים הקיימים, ולבתי עץ. פעולה זו היתה פעולה מוסכמת עם מימ דאס הממשלה, עם הצבא, ועם המטרה. זה הוא המקרה היחיד שהעברנו משפחות שלא לפי תכנית שיכונים קבע (להצמיד את השיכון לאותו המקום), פרט לאלה העוברים להתיישבות.

קיימת כיום ועדה נוספת הפועלת בשטח

העברת העולים ממקום למקום, והואגת לאותו מטפר העולים הקטן אשר מגיע בכל זאת במסך חצי שנה ל-6000 נפש. הוועדה מורכבת מנציגי מטרד העבודה, מחלקת הקליטה של הסוכנות ומרכז הלשכות. הוועדה מקיימת ישיבותיה פעמיים בחודש. (טר הפנים - י. רוקח: מי בחר בוועדה זו?) זו למעשה ועדה בינמטרדית של הסוכנות ובה משתתפים בייכ הממשלה. (טר הפנים - י. רוקח: מה עם הוועדה?) "הוועדה לשיכון ודירור של מחלקת הקליטה של הסוכנות". מחלקת הקליטה, לפי החלטות הוועדה הזאת, בהתאמה עם מטרד העבודה מחטלת מבנים ארעיים. אנו חיסלנו - נוסף לחיטול המעברות - לפי הערכתי עוד 4000 מבנים במסך שלושת החודשים האחרונים. חיסלנו בדונים ופחונים - חוץ מהאהלים - לחלוטין, היות והעברנו את המשפחות באותו מקום לשיכון קבע.

זוהי בערך שיטת עבודתנו. ברור לנו, כי

באותו הרגע שמטרד העבודה ומחלקת הקליטה יציעו את העברת הצריפונים ל"עמידרו" הם יוכלו לעשות זאת רק לפי הסכם מוקדם עם טר הפנים, על-מנת להעביר את היחידות האלה לרשויות המוניציפליות בארץ.

מר רודן:

ברשות כבי טר הפנים, עלי לצייין, כי בקרב מטרדי הממשלה המטפלים במעברות, וכן בקרב חלק ניכר מבין העומדים בראש השלטון המקומי (חוץ מאלה שיש להם קשר אישי ונהירין להם טבילי מחלקת הקליטה), נוצר רושם, שבתחום קליטת העליה קיימת "ממשלה בתוך ממשלה". מחלקת הקליטה של הסוכנות פעלה בהקמת מעברות כבתוך שלה, בלי לשתף בכל מקרה את הרשות המקומית שבתחומה הוקמה המעברה.

עובדה היא, כי רוב העולים היושבים

במעברות אין להם כל זיקה לרשות המקומית אליה משתייכים, באשר הסוכנות מקיימת מנגנון טלה במעברות, הבא במגע ישיר עם העולים והוא מטמט מחיצה מפסקת בין העולים ובין הרשות המקומית. לו, למסל, היו עורכים סקר או מחקר במעברות, היינו נוכחים כי רוב העולים אינם יודעים כתובתה של הרשות המוניציפלית שלהם, פרט במקרים של הפגנות ודרישות מסוימות שמכוונים אותן אל הרשות המקומית.

ז"י.

יתר-על-כן: מטרת הפנים שנה פעמים מספר
למחלקת הקליטה ודרש לסתף אותו בוועדה הקובעת את תיכנון המעברות, אך
מבוקשו לא ניתן לנו. לא אגזול את זמנכם בהקראת המכתבים המרובים,
אשר העברנו בנידון למחלקת הקליטה, אך תרשו לי לצטט מספטים אחדים
ממכתב ששלחנו למחלקת הקליטה עוד בספטמבר 1951; רק את ההצעות העיקריות.

" 1) לסתף את מטרת הפנים - כבקי במצבן
המסקי והפיננסי של הרשויות המקומיות וכקובע את גבולותיהן המוניציפליים -
בתיכנון המעברות;

2) לתאם עם הרשויות המקומיות קביעת סטן
המעברות;

3) למטור לרשויות המקומיות את הטיפול
המלא במעברות ובמחנות העבודה, וכל הטירותים, לרבות של מחלקת הקליטה,
יגיעו לעולים אך ורק באמצעותן של הרשויות המקומיות.

ואשר למקרה הקונקרטי של רעננה, אשר
הזכיר חבר הכנסת מר אידוב כהן, הרי העובדות הן כלהלן:

מחלקת הקליטה, ללא התייעצות וללא שיתוף
פעולה עם המועצה המקומית רעננה, התליטה להקים מעברה בסביבה הנ"ל.
למרות הסכמתו של ראש המועצה, מר אוסטרובסקי, להקצות שטח למטרה זו,
הקימו את המעברה, הנקראת "כפר נחמן" בתחום שיפוטתה של המועצה האיזורית
"תוף הטרון". כאשר המועצה האיזורית הנטל נדרשה על-ידינו לספק סידורים
למעברה (וזאת בהתאם להסכם בינינו ובין מחלקת הקליטה המבוסס על החלטת
"המוסד לתיאום" מיוני 1950, לפיו על מטרת הפנים לדאוג להספקת סידורים
מוניציפליים במעברות) - השיבה: כי יש לה הבטחה רשמית בכתב ממחלקת
הקליטה של הסופנות, שהמעברה תהיה בטיפול של רעננה. ברשותי העתק
מהמכתב הנ"ל. (מר טנא: האם אוכל לקבל את המכתב?) עוד היום אעביר
אליו את מכתבכם הנ"ל ל"תוף הטרון". ברור: שלא היתה כל סמכות חוקית
למחלקת הקליטה לתייב את המועצה המקומית ברעננה להגיש סידורים למעברה
הנמצאת בתחום שיפוטתה של רשות מקומית אחרת. אגב, מר אוסטרובסקי, ראש
מועצת רעננה, הודיע לי, לפני שבועות מספר, כי הוא מוכן גם היום
להקצות שטח למעברה הנ"ל, אך פירוקה והעברתה כרוכה בהוצאה מרובה (כולם
יושבים בצריפים) ובסופו של דבר כנראה יצטרכו לפנותה מטעמי בטחון.

מר טנא ציין בדבריו, כי המעברות הוקמו
לפי אסורו של אגף התכנון במטרת הפנים. ברצוני לציין, כי אנו אגף
התיכנון לא סותפו בתיכנון של רוב המעברות שהוקמו בתקופת העליה
הגדולה, וגם במועד מאוחר יותר, כאשר אגף התיכנון כבר הסתף בוועדה
לתיכנון המעברות, הודיעו לי כי יש להם ספיקות אם הביצוע של הקמת
המעברות הוא בהתאם להחלטות.

מר טנא הזכיר בדבריו, בין השאר, כי קיימת
ועדה בינמטרדית למעברות, שגם אני חבר בה מטעם מטרת הפנים. ועדה זו
אין לה ערך מעשי רב. על הקמתה הוחלט אשתקד ב"מוסד לתיאום" - לפי דרישת
שר הפנים לטעבר, בראשית פברואר 1952. (היא מורכבת מנציגי מטרת הפנים
(יו"ר); הבריאות; הסעד; הפנים; ומחלקת הקליטה). עברו שמונה חדשים
עד שכונסה לישיבה הראשונה ומני אז קיימה 19 ישיבות, אך שרם מתקרבת
לסיומה. אגב, בוועדה הבינמטרדית הנ"ל לתיאום הטירותים במעברות דרשתי
לסתף את הרשויות המקומיות בהעברת עולים ממעברה למעברה. חזרו על דרישה
זו גם באי-כח מטרת הסעד, אך הוגד לנו, כי קיימת ועדה המורכבת מנציגי
מטרת העבודה, מחלקת הקליטה ומרכז הלשכות, והיא היא המחליטה על העברת
עולים, ואין אפשרות לסתף את הרשויות המקומיות; מעין תשובה ששמענו לפני
שעה קלה מפני מר טנא.

למטרת הפנים הגיעו תלונות מרשויות מקומיות,
שפקידי מחלקת הקליטה מבקרים במקומותיהן, קובעים שטח להקמת המעברה, בלי
לבוא בדברים כלל עם ראש המועצה, או חבריה, לפעמים בשטח שנועד למטרה
חיונית אחרת בסביל המועצה.

ועדת הפנים
24.2.53

ז"י

כמו-כן הוטנו אלינו תלויות מהמפקח על התעבורה, שמקימים מעברות ליד כביש ראשי, ולפעמים העולים מצד אחד וברזל-המים מהצד השני של הכביש, ברור מראש שיהיו תאונות, אך היינו חסרי-אונים למנוע תקלות אלו.

אסתפק בדוגמא נוספת אחת של ייתוף פעולה עם אגף התיכנון: בחיריה (הסם הרטמי: כפר המסובין) הסמוך לגבולות תל-אביב ורמת-גן, גרו קרוב ל-60 מספחות עולים. מאחר שנודע להם, כי אגף התיכנון אינו מסכים שהשטח הנטיל יהווה נקודת ישוב, פנה ראש הוועד למחלקת הקליטה והציע להקים מעברה לאלף מספחות ועל-ידי-כך קיווה, יוכר המקום כלי ישוב קבע. מחלקת הקליטה נפלה על המציאה והקימה במקום מעברה, בניגוד לתכניות של אגף התיכנון, והיום שמענו. ממר טנא, כי העולים במעברת חיריה מסרבים לעזוב את אהליהם במקום ולעבור לצריפים שהוקמו עבורם בכפר ענא.

שר הפנים י. רוקח:
אני מצטער שאני מוכרח לעזוב את הישיבה; אני סמת שנתעוררה סאלה זו בוועדת הפנים.

לא אדבר על העבר, אני אף שותף בכמה היאבקות של המחלקה, הכרתי להסדיר את הענינים להבא בצורה לגמרי אחרת. המעברות האלה ואי-סידורן הוא פצע כבד וקשה מנסוא על גוף הארץ, ולא רק לגבי הרטויות המקומיות. אני נתקל במקרים כאלה לא מעט, לגבי זרנוגה למשל, אם כן לצרפה לרחובות, אם לא לצרפה? הם עוד לא הרטיבו את האדמה בזיעת אפיים, כמו שעשו זאת העולים הוותיקים, העיקר הוא הריב. ידאנו לסיפוח המצב הרוחני והחברותי בכל המקומות הללו. ידאנו ללמוד קצת עברית - מדברים אתי זירגון. אני חושב כי ועדת הפנים צריכה לראות כל זאת בעיניה, אתר כך להוציא מסקנות ולקבוע תכנית פעולה.

אני מציע לוועדה שתקים ועדת מטנה קטנה, בת 3-4 חברים, לא יותר, אשר תבקר בכל המקומות האלה, תראה במו-עיניה את המתרחש ואני מוכן להעמיד לרשות ועדת מטנה זו את אגף התיכנון במסדר הפנים, אני מניח שגם המחלקה שלך צריכה להעמיד מדריכים ויועצים. ועדה זו תקבל תמונה על הנעשה ולא תתכונן באופן מקרי את הדבר אשר גוזל כסף רב ממדינה שאינה עשירה. אנו צריכים לתת לאותם המקומות להיות שותפים למבצע זה. רק על-ידי שיתוף כולם אנו נפתור את הסאלה. הצעתי היא, שוועדת המטנה תביא מסקנותיה תוך חודש ימים, לא יותר, לא צריך להזניח זאת, אנו נכנסים עתה לשנת התקציב ואם נמסין במצב הקיים כיום ביחס לתקציב, מצב שהוא ללא כל פרופורציה; שעל הקצבה של 600 אלף נותנים הם 100 אלף - מה זה?

היו"ר נ. חת:
ברצוני קודם-כל להודות לשר הפנים, למר

רוזן ולמר טנא אשר דיבר כבא כח מסרד העבודה, ובמיוחד רצוני להודות לך כבא-כח הסוכנות גם בעד הפעולה אשר עשיתם וגם בעד החסברים שמסרתם. אני מבין שהבעיה מתחלקת בעיקר לשני דברים: תקירה וביקורת. עלינו לקבוע בעיקר את הדרך להבא, גם כאן הבעיה היא כפולה: א) בעיית העולים החדשים, ו-ב) החילופים ביטובים הקיימים. אנו לא נוכל עתה לדון בענין זה, מאחר שהזמנו את שר המטרה להופיע בפני הוועדה בטעה 10.00, על-מנת למסור אינפורמציה בדבר תקירת המטרה על הימצאות מכיר האזנה במסרדי הקבוץ הארצי. אני מציע, שכל זמן ששר המטרה שרם בא יטאלו החברים סאלות.

ע. אסף:
אבקס ממר טנא לענות על פרט אחד אשר

סאלתיו כבר, אולם לא שמעתי את תשובתן בבירור: כמה עולה יחידת דיור בסיכון הקבע לעולים, ומהי ההסתתפות הנדרסת מהמסתכן?

מהי הסיבה בתקופה זו, שהיא יותר טקטה מבחינת העליה, לא לשתף את הרשות המקומית במויט ובבירורים?

ז"ל

האם אתם תושבים שהחלוקה של מספרי העולים במקומות טובים היא בהחלט מוצלחת, בטובן זה, שגעתם למסקנה שסיכון קבע יט להקים למתיישבי מקום מסויים רק באותו המקום (פרט לאלה ההולכים להתיישבות). האם אינכם רואים אגב הקמת סיכוני קבע הזדמנות נכונה לתקן פגמים קיימים?

א. כהן:

אם הבינותי נכון, הרי אגף התיכנון של משרד הפנים שותף במשהו בקביעת הדברים, אולם אגף התיכנון הוא, למעשה, רק למטרה אחת: תיכנון פיזי של הארץ, והרי משרד הפנים אינו מייצג רק זאת. נראה לי, מסוים כך, שיש צורך כאילו בשני באי-כח מטעם משרד זה. האם נכון הבינותי את הדבר?

א. כלפון:

אבקש מר טנא לענות מה הוא מספר הנפשות הנמצאות עדיין במעברות.

מר טנא:

אטר לטאלת חבר הכנסת אסף ביחס למחירים בסיכוני קבע, עלי לציין כי המחירים בסטח הבניה כיום הם בתנודה ומסוים כך אני יכול למסור אך ורק את המחירים כפי שהם כיום. עד כה אנו מקימים למטפחה עד ארבעה נפשות יחידת דיור בת 28 עד 32 מטר מרובע, נטו (מתוך לחצר, חדר מדרגות ו-10% קדוה); למטפחה מוגדלת (מטפחה בת 5-7 נפשות) מקימים יחידות דיור בנות 38-42 מטר מרובע. לאותם 5%-10% שהם יותר מסמונה נפשות אנו מוצאים את הסידור האינדיבידואלי: או שאנו נותנים להם יחידה וחצי, או שתי יחידות. מה מחיר היחידה לפי המחירים עד היום - זה תלוי בהוצאות הפיתוח, זה תלוי אם בונים בעיר או בכפר, בקומות וכו'. כעת אנו מסתדלים לבנות מה שיותר רק בקומה אחת, על-מנת לאפשר את הגדלת היחידה ועבודה במסק-עזר. יחידה בגודל של 32 מטר עולה כיום (בלי הוצאות הפיתוח) בין 1000 - 1200 לירות עם הוצאות פיתוח - 1700 - 1800 לירות. יחידה מוגדלת עולה - במטובות - עד 2000 ל"י; בערים, או ליד הערים, היכן שבונים בקומות - 3000 ל"י. השתתפות העולה היא בממוצע - שליט של מחיר ההקמה, שליט נותנת הממשלה ושליט הוא מימון-ביניים של חברות סיכון, הלוואות וכו'. אנו בונים תמיד אחוז מסויים לשכירות, אנו בונים בטכירות מלאה בסטחי הפיתוח של הארץ, כגון: בתלסה, באר טבע, חצור וכו'. זהו בערך יסוד הדבר כיום.

אני תושב שכל מוסד של הכנסת, כל ועדה

של הכנסת צריכה לראות דבר אחד: כי בתקופת העליה הממוצעת של 700,000 יהודים - פי שנים ממה שאפשר היה לקלוט - הצליחו אותם המוסדות אשר סיפלו בזה להגיע למצב כזה שלא היה אפילו מקרה אחד שעולה אחד נטאר לילה אחד בלי קורת-גג. אם נראה היסג זה, הרי זה דבר גדול. ברור כשטס שעטו זאת עם סגיאיות, וקל מאד, מר רוזן, עם שכל של יועץ מטפטי לספוס על מקרים של אתמול. גם אני הייתי יודע מה הייתי עושה היום, אז לא היה זמן לחטוב, לא היה זמן להתווכח ולהגיע לידי תיאום, היה צריך להכריע בין לילה וזאת עטו - לא תמיד בהתאם לרצונו של המקום. אנו עבדנו באותה תקופה מתוך פרינציפ ששותף לנו איש אשר בא אלינו ואמר: כן. בטעה שבא אדם ואמר: לא, ובטער העליה היו 1000 נפש - עטינו גם נגד ה"לא". אחרת - פירוטו של דבר היה להפטיק את העליה, או להשאיר את העולים ללא קורת-גג. זה העבר ואני מצדיק אותו עם כל הסגיאיות. אני מוכרח להגיד שעטינו זאת לא כסוכנות, כי אם בתיאום מלא עם הממשלה. לא היו מקרים שלא הגענו להסכמים עם הממשלה - לא עם כל משרדי הממשלה ולא עם כל פקיד מטטלתי.

אטר לעתיד, כיום אין דבר כזה שאין תיאום,

ביחס לסיכון קבע עם הרטויות ה מוניציפליות. כיום זה לא הולך מהר, אבל נכון יחד עם זאת, שיש מויים, יש חילוקי דעות וצריך מיטחו להכריע, ויכולים לקרות מקרים שמסרך העבודה - שהוא הגוף המוסמך בענין זה - מכריע נגד רצונם של אחד הפרטונרים. פה הבעיה אינה בעיה מוניציפלית, כי אם טאלה: איך קובעים ענין. לטאלתו של חבר הכנסת אסף - הרי כיום אין דבר כזה טרסות מקומית אינה מטותפת במויים.

ז"ל.

אני חוזר ואומר, כי הסמכויות מתחלקות בדיוך זה: עד עתה היו אחריות בעד סידור המעברות: אגף הטיכון של משרד העבודה, אגף הטיכון של משרד הפנים ולמעשה הביצוע היה בידי מחלקת הקליטה של הסוכנות היהודית. בטיכונים קבע בתחומי הרשויות המקומיות - הקובעים היו: אגף הטיכון של משרד הפנים, אגף הטיכון של משרד העבודה ומובן שזאת לא יכלו לבצע ללא שיתופה והסכמתה של הרשות המקומית. זה לענין הסמכויות.

אשר לסאלתו של חה"כ כלפון/הרי מספר העולים במעברות, כולל את העולים הנמצאים בצריפונים, הוא 212 אלף. לפי המפקד החדש יושבים כיום במעברות - כולל הצריפונים - כ-98% עולים מעדות המזרח. השאר אסכנזים - רובם עולי רומניה וקצתם עולי-פולין. בעיקר יש לציין את העליה הגדולה מעיראק. יושבים כיום עוד 80.000 עולים מעיראק במעברות; כאן הבעיה היא קשה במקצת כי יותר ממחצית המספחות מונות למעלה מתמס נפשות.

היו"ר נ. חת:
אני מבין שאנו לא נתווכח עכשיו על הדברים האלה. אני מניח שיש לחברי הוועדה תורת דעה מסוימת, גם חבר הכנסת לנדאו מעוניין לחוות דעתו בענין זה. כמו-כן נשמעו הצעות טובות. סר הפנים הציעו להקים ועדת משנה - אני מבין שבצטרף עוד לדון בסאלה זו - את המסך הוויכוח אני מציע לדחות לישיבה הבאה, ואבקש את החברים ללמוד את הבעיה על-מנת שנהיה מוכנים לדיון ולהחלטה.

ה ו ח ל ט:

המסך הוויכוח בסאלת איתור עולים בתחומי רשויות מקומיות וטיכונם יתקיים בישיבה הבאה. המוזמנים מתמקדים לכבד את הוועדה בנוכחותם זה לחרוץ הלא.

היו"ר נ. חת:
בישיבה הקודמת העלה חה"כ אסף את סאלת הטיכונים במינהל המוזמנות. חשבתי כי מר רוטנברג יתן על כך תשובה היום. אני מבין, שאם נמסין את הדיון בסאלת איתור העולים, אכתוב בהזדמנות זו לשר הפנים מכתב פורמלי ואבקשו למסור הסבר, באותה ישיבה, גם בסאלת מינהל המוזמנות.

ההצעה - התקבלה.

ג. אינפורמציה בדבר חקירת המשטרה על הימצאות מכשיר האזנה במסגרי הקיבוץ הארצי.

סר המשטרה - ב.ט. שיטרית:
אמסר לחברי הוועדה, בהתאם לבקשתכם, פרטים מדויקים בדבר חקירת המשטרה בסאלה הנדונה.

ב-29 לינואר 1953 בשעה 6 בבקר, המפקח סוליסרניק, קצין שיטור של אזור ג', אשר היה בסיור ועבר ברחוב יהודה הלוי, עוכב על-ידי אזרח בשם אהרון ברונסטיין הגר ברחוב יהודה הלוי 20, אשר הודיע לו על תנועה ודפיקות חסודות בתוך הבנין בו הוא גר. מפקח סוליסרניק נכנס עם מר ברונסטיין, מיד, לחדר המדרגות של הבנין ולאחר שלא מצא כל דבר חסוד, עזב את המקום. (עדותו של מר ברונסטיין נגבתה על-ידי המשטרה)

בשעה 06.10, באותו תאריך, נתקבלה ב"מוקדי" (המרכז של השיטור) הודעה טלפונית ונרשמה כמברק מס' 2 על תנועה חסודה בבנין ברחוב יהודה הלוי 20. קצין השיטור, המפקח סוליסרניק, אשר אותה

זי.

טעה היה בניידת של אזור ג' קלט את ההודעה ויצא מיד למקום. עלה
לחדר המדרגות, דפק בכל הדלתות, לא קיבל תשובה, והגיע לגג. ירד ומצא
טוב את טר ברונסטיין אשר הודיע לו שראה אור בוקע מאחד החדרים במסדרו
של העויד הרוביץ.

מפקח סוליסטרניק העיר את בעל המנוון הגר
באורו בנין ובידיו מפתחות המסדר ובעזרתם נכנסו למסדר, בדקו בכל טמונת
החדרים ומאחר שלא מצא כל דבר חסוד המליך לחדרים הסמוכים ודפק על דלת
מס' 12 - הכניסה למסרדי הקבוץ הארצי. באותו זמן הופיעה המנקה ובפתח
שהיה בידה ניסתה לפתוח את הדלת מס' 12, אולם לא הצליחה לפתוח אותה.
המפקח סוליסטרניק דפק על הדלת, הודיע שהמסדרה במקום, ודרש לפתוח את
הדלת. כשלא נענה השאיר מסמר על-יד הדלת וירד כדי להביא מכסירי פריצה.
בהיותו ברחוב שמע צעקות: "גנבים, גנבים", חזר ואז נפתחה הדלת ובתוך
הפרוודור מצא המיטה אנטיס; אחד מהם ושמו חיים בן משה מילר מכפר
מנחם, הטביר כי הוא ורבעת חבריו אשר היו בסמירה בתוך מסרדי הקבוץ
הארצי עצרו סני בתורים אשר בעזרת מפתח מותאם נכנסו לתוך המסדר;
מילר הודיע למפקח סוליסטרניק שהסנים נעצרו בטעה 1 בבקר והחזקו במסדר
עד טעה 06.10 מאחר שהוא וחבריו הסומרים כזרים במקום לא ידעו איך
להתקטר עם המסדרה, המפקח סוליסטרניק עצר את סני הבתורים והביאם עם
הסומרים לתחנת יהודה הלוי.

הוברר טמונת העצורים הם: (1) סלמה זהבי,
בן 25, מכונאי, בעל תעודת זהות מס' 137973, מקום מגוריו הקודם רח'
מנדלסון 2 תל-אביב; מקום מגוריו הנוכחי - יד אליהו רח' מרגולין 25,
אצל עקיבע וייסמן; (2) אברהם ברד, בן 32, מחוסר עבודה, בעל תעודת-
זהות מס' 937582, מקום מגוריו הקודם - יפו, רח' 58 מס' 19; מקום
מגוריו הנוכחי - יד אליהו רחוב מרגולין 25 אצל עקיבע וייסמן. (טניהם
גרו באותו מקום).

לאחר שהסנים הואטמו כחוק, הצהירו -
וזאת היתה עדותם - שלגור המתרחט בארצות הדמוקרטיה העממית ומאחר
ולטניהם קרובים עם, החליטו לתפגין את התמרמרותם על-ידי כניסה למסרדי
הקבוץ הארצי ועלצית בי-סדרים במסדרים גלה. זאת היתה מטרת כניסתם
למסדרים.

בתהליך הנחיל, בטעה 16.40 נעהן חיפוט
במקום: סגוריהם על-ידי המפקח בנגין בנוכחות בעל הדירה מר עקיבע וייסמן
ולא נמצא כל דבר חסוד. דו"ח תפוט נערך במקום ואוטר בחתימת ידו של מר
וייסמן. כן נגבתה עדותו של מר וייסמן בה הוא מאשר שהסכיר לזהבי
וברד חדר מרוהט לפני כחדשיים.

בגמר החקירה הוברר שהיתה כאן כניסה
לרכוש המוחזק בידי אחר מתוך כוונה להרגיז את המוחזק ברכוש זה,
עבירה לפי סעיף 286 ו-23 מפקודת החוק הפלילי 1936.

ב-30 לינואר 1953 הו באר הסנים לפני
טרפט שלום וסותררו בערבות, (א. כהן: של מי?) סותררו בערבות; (תיק
פלילי נגד הסנים נרשם בבית המשפט).

מתוך עדותו של חיים מילר האחראי על
הסמירה במסרדי הקבוץ הארצי ומדו"ח שהוגש על-ידי המפקח סוליסטרניק
מתברר, שסמפר אזרחים התאספו בחדר המדרגות שבבית מס' 20 ברחוב יהודה
הלוי בזמן שנשמעו הצעקות: "גנבים, גנבים". אחד מהם (כפי שמוסר מר
מילר בעדותו) נכנס למסדרים והסומרים חשבוהו לאיש מסדרה, בו בזמן שטום
סוטר בלבוש אזרחי לא נוכח במקום.

בדצוני לומר לכם, כי העניין נמצא כרגע
בטיפול. בית המשפט, ויתכן, כי סחר מתרמיה, או במבוע הבא ייתפסו
האנשים.

ועדת הפנים
24.2.53

ז"ל

א. כהן:

ברצוני לשאול: האם הוברר מי צעק:
"גנבים, גנבים"?

שר המטרה - ב.ט. שיטרית:

המטרה שמעה קריאות: "גנבים, גנבים"
מלמעלה, מקום שבו ישנם מטרדים, דיירים

ובעל המזנון.

א. כהן:

האם המטרה תקרה רק את שני האנשים, שנאסרו,
או גם את חמטת הסומרים של הקבוץ הארצי?

שר המטרה - ב.ט. שיטרית:

המטרה קיבלה עדות גם ממילר, וגם
מיתר הסומרים.

א. כהן:

האם האנשים מהקבוץ הארצי, אשר נכנסו בתור
סומרים, נשאלו על-ידי המטרה מה לדעתם
סימלה ההתפרצות של שני האנשים בלילה?
והאם לא תמחה המטרה לפטר שמירת
חמישה אנשים בתוך מטרה אחר?

שר המטרה - ב.ט. שיטרית:

הסומרים אמרו שתפסו את שני האנשים,
ולא ידעו איך לזה קשר בשלפון עם המטרה
משעה 1 בבקר עד שעה 06:10, והוסיפו כי הם סומרים על מטרדי הקבוץ הארצי.

א. פרי:

מאיזה קומה של הבית יצאו אותם האנשים
הטוענים שנמצא שם מכסיר האזנה, כמדומני
שמטרדי הקבוץ הארצי נמצאים בקומה השניה או השלישית. כמו"כ בין חדרו של
יערי לבין הפרוזדור הכללי נמצאת עוד דלת בתוך הפרוזדור הפנימי; יתכן
שדפקו בדלתות אבל לא שמעו.

האם תקרה המטרה אם באותו בית גרים
דיירים? לפי מיטב ידיעתי אין גרים בו דיירים, והוא מטמט אך ורק למטרדים.
בכלל, אני מטיל ספק בכך אם מר גרוונסטלין גר באותו מקום.

בהתאם לדברי שר המטרה, נתאסף קהל בטוח
שצעקו: "גנבים, גנבים". מנין נתאסף הקהל בשעה 06:10? בכלל, כאשר קוראים
"גנבים, גנבים" מתוך החדר - אין טומעים זאת בתוך

שר המטרה בדבריו, הן בוועדה, והן בכנסת,
הדגיש כל ייערך משפט, היום, מחר, או מחרתיים, או בשבוע הבא, כלומר:
תלוי הדבר בבית-המשפט. רציתי לטמוע תשובה מפורטת בענין זה, כי לפי
ידיעתי אני לא יערך משפט ואני אומר זאת באופן ברור. רצוי היה, לכן,
לא רק למעני, אלא למען כל חברי הוועדה לתת תשובה ברורה על כך למען כל
לבדוק את המסקנות.

מדוע שר המטרה לא ראה חובה לעצמו
להיפגש עם חבר הכנסת יערי ולטוחת אתו בענין זה. האם דבר זה צריך
להיות רק בגדר של חקירה פורמלית על-מנת להוכיח שהמטרה היא בסדר?
שר המטרה היה חייב להתעניין בענין זה באופן מיוחד ולא לבטל זאת בביטול
כזה.

כפי שנמסר לי, האדם הציבילי אשר הופיע
יחד עם המטרה, ואשר לפי דברי שר המטרה ("שום סוטר בלבוס אזרחי לא
נוכח במקום") היה זה אחר מן הקהל - בא ולקח את קופסת הסבון אשר
הונחה במקום בכוונה תחילה במקום המכסיר אשר נלקח. (שר המטרה - ב.ט.
שיטרית: מי מסר לך זאת? האם אתה מוכן למסור עדות?) זאת מסרו לי אותם
הסומרים. (שר המטרה - ב.ט. שיטרית: איפה היא הסבוכיה?) אצל האדם
הציבילי שלקח אותה, יחד עם הסומרים.

ועדת הפנים
24.2.53

ז"ל.

היו"ר נ. חת:

אני מצטער שעלינו להפסיק בנקודה זו את הדיון. ברור, כי נצטרך להמשיך את המסורה להואיל ולהקדיש לנו עוד טעה קלה בראשית הסבוע הבא.

ע. אסף:

אני מציע שיו"ר הוועדה, מר חת, יקבע עם שר המסורה את הזמן המתאים להמשיך

הדיון בטאלה זו.

היו"ר נ. חת:

על ועדת הפנים לדון בנושא נוסף אשר הועבר אליה על-ידי מליאת הכנסת: חוברת 999 של המסורה. אני מציע לכן, ששר המסורה יקבע את זמנו באופן מסותף לסתי הטאלות האלה. אשר לקביעת הזמן, אני מקבל את הצעתו של תהיכ אסף, ואני אבוא על כך בדברים עם שר המסורה.

אנו מודים לשר המסורה.

היטיבה טגורה.

היטיבה נבעלה בטעה 11,00.